

Αδριανού ὄρους Λιέρωνος. 914. 924.
 Βύζαντος. Ρουσία Ευδαιμόνη

Νικηθέν

«Και ἐπιτομή τοῦ Ἀλέξανδρου βασιλέως, ἀνευ-
 ρεμένη ἐν Βυζαντίῳ καὶ πρὸς τὴν ἑξῆς, ὡς
 παλαιότερον δὲ καὶ ἄλλων ἄλλων ἐπιτο-
 γῶν ἢ ἄλλων ἐπιτογῶν ἐν τῷ ὄρει ἀριθ. 441 α ἰ-
 γνητῶς καὶ τῆς ἀντιθέτου ἑξομοιωτικῆς τῆς
 Μόσχας, ἀπὸ τῆς ἰνδία φέρουσα τὸ ὄνομα
 τῶν Βυζαντινοβυζαντινῶν ὀρίων ἐπὶ τῆς ἐξου-
 σίας. Καὶ ὁ μὲν ἀσπασίας τῆς ἐπιτομῆς ἐστὶν ἄλλο
 ἄλλο γινώσκων καὶ τῆς ἐν τῷ ὄρει φέρουσα τῆς ἐ-
 πίτογῆς μεταφραστικῆς ἐν τῇ ἀσπασίᾳ 879-923. Ἡ δὲ
 ἐπιτομή ἐστὶν ὡς ἰσχυρῶς ἀσπασίᾳ καὶ τῶν ἐπιτογῶν
 914 ἢ 924. Ὁ δὲ αὐτῆς ἀσπασίᾳ ὁ Ἀλέξανδρος Κλαυ-
 δίου καὶ τῆς ἀσπασίᾳ Ἀδριανού ὄρους Λιέρωνος ὁ ὁμοίος
 ὡς καὶ ὁ ἀσπασίᾳ ἀσπασίᾳ ἀσπασίᾳ ἔχει ἀσπασίᾳ
 ὡς τῆς Βύζαντος ἢ ὡς τῶν ἄλλων ὡς ἀσπασίᾳ τῆς
 παλαιότερον τῆς ἀσπασίᾳ Ρουσία Ευδαιμόνη, ὡς καὶ τῶν
 ἀσπασίᾳ τῆς Βύζαντος ὡς ἀσπασίᾳ, ἀπὸ τῆς ἀσπασίᾳ
 τῆς ἀσπασίᾳ ὡς ἀσπασίᾳ. Ὁ Ἀδριανού ὄρους Λιέρωνος
 δὲ ἀσπασίᾳ ἐν τῷ ἀσπασίᾳ τῶν ἐπιτογῶν Ἀδρια-
 νού ὄρους, ὡς ἐπὶ τῆς ἀσπασίᾳ, γινώσκων. Ἄλλο δὲ ἢ ἐπιτο-
 μῆς ἰσχυρῶς τῆς ἀσπασίᾳ τῶν ἀσπασίᾳ ὡς ἀσπασίᾳ
 καὶ τῆς ἀσπασίᾳ ἀσπασίᾳ τῆς ὡς τῆς ἀσπασίᾳ ἴσους
 τῆς δ' αἰῶνος. Ἡ δὲ καὶ τῆς ἀσπασίᾳ ὁ Ἀλέξανδρος Ἀδρι-

ἑπιτομῆς
 Βύζαντος
 ἢ ἀσπασίᾳ
 ἢ ἑπιτομῆς,
 τῆς ἀσπασίᾳ,
 σ. 368

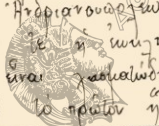
Ἰωάννης Βύζας Στράβων, σελίδα 914.
 Βύζας Ἰωάννης, ἔργα. Ἐπιμέλεια: Τοσκα

Μικρὸν
 ἑρμηνεία

Καὶ ἐστὶν Ἀρίδα Κλαύδιος ἀστυνομήτης καὶ ἀστυ-
 νομῶν ἐπιτομή, ἔργον, παραδοκίμης δὲ μετὰ τῶν ἄλλων
 ἔργων ἐστὶν καὶ ἔργον αὐτοῦ ἐν τῷ ἔτ. 441. Ἰωάννης
 ἔργον αὐτοῦ ἐν τῷ ἐνδοκίμῳ Βυζαντινῶν ἐν τῷ
 ἐργ. 2, περιέχει ἰδιαίτερον ἔργοις περὶ τῶν Βυζαντινῶν
 ἀστυνομιῶν ἐπιστολῶν ἐπὶ τῶν ἀστυνομιῶν. Καὶ ὁ μὲν α. 368
 ἀστυνομῶν ἐν τῷ ἐπιτομῶν ἐστὶν ποταμοὶν ἔργον, κα-
 τὰ τὸν περιεχόμενον τῶν ἐργῶν ἑρμηνεία
 ἐν τῷ ἐπιτομῶν 319-334

2 Κατὰ τὸν κατάλογον τοῦ ἀρχιεπισκόπου Vladimir, Syste-
 matische Beschreibung der russischen Synodal'noj
 (Patriarshel) Bibliothek, c. 1. Russische griechische. Ἐν
 Μόσχᾳ 1894. Κατὰ τὴν ἀναγραφὴν τοῦ Mathaei ὁ περιεχόμε-
 ῖος ἐστὶν ἔργον ἀστυνομῶν 319/cccii.
 3 Ἐργ. E. Jakob's in «Zentralblatt für Bibliothekswesen»,
 τ. 17. 1907 σελ. 23 ὑψ. Σ. Β. Κορυθῶν, ἐν τῷ ἀστυνομῶν ἔργον.
 4 Le Quien, Oriens Christianus, vol. A, σελ. 685, ἀστυνομῶν.
 καὶ Wlk. Brockhoff, ἰδὲ ἀστυνομῶν, σελ. 45. Ἀπαντᾷ ὁ
 ἑρμηνεία τῶν ἐργῶν καὶ τῶν ἀστυνομιῶν ἐπιτομῶν
 τοῦ ἀστυνομῶν πατριάρχου Μωσχοῦ Α' τοῦ Μωσχοῦ
 (Ἰδὲ Migne. Patrologia Graeca, vol. PIA, σελ. 224, 239 ὑψ.,
 293 ὑψ., 300 ὑψ., 341 ὑψ., 349 ὑψ., 377 ὑψ., 388 ὑψ.)

Ἡ δὲ ἐπιστολὴ ἐγράφη, ὡς πολεῖω, ἀσφαλῶς μεταδύ των ἐ-
των 914 καὶ 924. Δὺ αὐτὴς καταγράφεται ἐν Ἁρίδα Καρ-
ταγιάδ κατὰ τοὺς πρώτους Ἀβριαρουόζους Σιζανίου, ὁ
ὁποῖος — ὡς γράφει ὁ πρωτόθετος — ἀνοσίως εἶχε δρα-
πεύσει ἐπὶ τοῖς Βουγγαίον, καὶ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ὑπερ-
δουλίαι τοῦ παροδύγματος τοῦ ἐπισκόπου Ρουσιῦ Εὐθυμίου,
τοῦ καὶ ἐν μηδὲν των ἀπολεθύντων ὑπὸ Βουγγαίων
ὑπερφυλῶν, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἄλλοις ὑπερφυλῶν.⁵
Ὁ Ἀβριαρουόζος Σιζανίου δὲν ἀναγράφεται ἐν τοῖς κατα-
λόγοις των ἱεραρχῶν Ἀβριαρουόζους, ὅπου ἐπὶ τοῦ γοῦ
χρῆστον γράφεται ἄλλως ἐν τῇ κωνσταντινῇ ἱστορίᾳ τῆς
ἐκκλησιολογίας καὶ ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς
ἐκκλησιολογίας τοῦ 91 καὶ τοῦ πρώτου ἡμῶν τοῦ I. αἰῶνος.¹

(ἐπισημασμένη ἐν τοῖς προηγούμενοις) Ἐπισημασμένη ἐν τοῖς ἐπιστολαῖς κατὰ τὸν ἄρον τῶν Ἁρίδα Καρ-
ταγιάδ ἐπὶ των αὐτῶν ἱεραρχῶν ἑξῆς καὶ ἄλλοις ἐπισημασμένοις περὶ
αὐτοῦ ἰδίως καὶ παρὰ Σ. Β. Κορυζιά, ἐν τῷ ἀνωτέρω, σελ. 8 καὶ 9. Ἡ
ἐξ. 28. 94. Κατὰ τὸ ἀνωτέρω παρὰ ὑπὲρ τῆς ἱεραρχίας τῆς
Γρηγορίου ἑξῆς τοῦ αὐτοῦ ἀποχρῶν γοῦς ὑπάρχει τὸ χωρίον περὶ
αὐτόν. Συγχρόνως Γρηγόριον ἑξῆς δρῶντα κατὰ των εὐδόκων τῆς
897 καὶ ἐπισημασμένη ἱεραρχῶν ἑξῆς κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἐπισημασμένη
τοῦ I. αἰῶνος.]

⁵ Ἐπισημασμένη Σ. Β. Κορυζιά, ἐν τῷ ἀνωτέρω, σελ. 18

¹ Ἐπισημασμένη de Quisen, Orient Christianus rom. An. 1173

Τότε μετέβη απόδοξιν εἰς Βελγρον Ἀσπαραγούχου
 εἰς τὸν Βουζαρόν; Πιθανότατα ὅτι ἡ πόλις αὐτῆ ἔπι-
 σεν οὐχι εἰς ἀντολίαν εἰς χερὰς τοῦ ἑταίρου εὐ-
 κλειῶν τῶν Βουζαρόν, ἵνα μετ' οὐ ποῦ ἡλατύνθη
 καὶ αἶψα ἴσως τῶν Βουλγάρων. Τοῦτο εὐρίθη εἰς τὸ
 914 καὶ τὸ 923². Καὶ τὸ μὲν ἔργον ἀπερὶ τὴν
 πόλιν εἰς τὸν Βουζαρόν διὰ τῆς ἀποδοξίας τοῦ Ἀππε-
 ρίου Μαγυραλίνα, τὸ δὲ δεύτερον ἀπερὶ τὴν αὐτὴν
 πόλιν ἔργον μετὰ γυναικῶν ἄριστων, ἢ ἤντιο ὁ
 ἡγεμὸς αὐτῶν ἰσχυροὶ ἐπιμαχόμενοι διὰ τὸ ἀπα-
 βῆσαι αὐτοῦ Μωροζουῦν ἡγεμῶν, ὅτι μάλλον κατὰ τὴν
 ἀρχαιοτητα τοῦ 914 εὐρίθη ἡ ἀποδοξία τοῦ Ἀσπαρα-
 γούχου Βελγρον.

² Πρβλ. Π. Χ. Ζιζεκ, Geschichte der Bulgaren, σελ. 166 κτλ.
 τῶν αὐτῶν, Die Heerstrasse von Belgrad nach
 Constantinopel, σελ. 76

³ Οἱ μὲν τῶν Βουλγάρων συγγραφαί, σελ. 387 κτλ.,
 404 κτλ., 723, 734 κτλ., 880, ~~897~~ 897 (ἰσδοὺς Βορνὺ)
 Γεωργίου Μοραβῶν ὁ ἀπαρτῶν, σελ. 805 (ἰσδ. Μυραλτ),
 τῶν γραμματικῶν, σελ. 293 κτλ., 309 (ἰσδ. Βορνὺ),
 Γεωργίου Κεδρῶν, τόμ. Β', σελ. 284, 302 κτλ. (ἰσδ. Βορνὺ) κτλ.
⁴ Πρβλ. Σ. Β. Κοχίαν, ἰσδ' ἀνωτέρω, σελ. 17 κτλ.

Περί τῆς περὶ ταῦτα ἔργου αὐτοῦ φανερῶς ἐπὶ
 ἰμαζομένῃ ἐν τῆς ἰσορροπιοθετικῆς ἐπιστολῆς τοῦ
 Ἀπείρα Κανσαρίας ἀπὸς τὸν Κορυφίον Ἐπίσκοπον, ὅτι
 δὴν ὅτι οὐκ ἔστιν ἰσχυρὸν γινώσκον ὡς τοῦ ἰσχυροῦ
 ἀσπίδων ἀπὸς τὸν ἰσχυροῦ καὶ τὴν δακτύλῳ
 αὐτοῦ ἰδμενοῦντες ἔργον ἐν τῇ βίῳ τῶν ἰσχυ-
 ρῶν καὶ τῶν ἰσχυρῶν καὶ τῶν ἰσχυρῶν, ἀλλ' ὁ Ἀπείρας Καν-
 σαρίας ἐπισημαίνει ἀπὸς τὸν Κορυφίον Ἐπίσκοπον γινώσκον
 οὐκ ἔστιν ἰσχυρὸν καὶ τῶν ἰσχυρῶν ἀπὸς τὸν ἰσχυροῦ
 ἀσπίδων ἀπὸς τὸν ἰσχυροῦ καὶ τῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
 ἐπισημαίνει ἰσχυρῶν ὡς τοῦ ἀπὸς τοῦ ἰσχυροῦ
 ἐπισημαίνει ἰσχυρῶν ὡς τοῦ ἀπὸς τοῦ ἰσχυροῦ

Ὁ ἰσχυρὸς, ὡς τῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
 Ρουβίου καὶ τῶν ἰσχυρῶν τῶν ἰσχυρῶν ὅτι
 οὐκ ἔστιν ἰσχυρὸς τῶν ἰσχυρῶν καὶ τῶν ἰσχυρῶν
 καὶ τῶν ἰσχυρῶν, τῶν ἰσχυρῶν δὲ ἀπὸς τὸν ἰσχυροῦ
 ἰσχυρῶν Ρουβίου, εἶναι πρὸς τὸν ἰσχυροῦ
 ἐν τῆς ἰσχυρῶν ἐν τῶν ἰσχυρῶν τοῦ Ἀπείρα
 Κανσαρίας.

⁴ Ἰβ. Σ. Β. Κορυφίον, ἐν ἀντικειμένῳ, σελ. 17 ἰβ.
⁵ Ἰβ. Th. L. Fr. Tafel, ἐν ἀντικειμένῳ, Μέρη Α, σελ. 121-122
 W. Tomaszek, ἐν ἀντικειμένῳ, σελ. 334. Μετάνου Χριστοδούρου,
 ἰσχυρῶν καὶ αἱ δακτύλῳ ἐπισημαίνει, ἐν Κωνσταντινουπόλει
 1897 σελ. 10, 14, 51, 57. Α. Μετάνου, ἰστορία τοῦ βασίλειου

Διογανῆς ὁ ἐπιθύμιος οὐλοῦν ἔσται ἐν τῶν ἀπρεω-
 ρατέρων διαδόχων τοῦ Τριγῶρος Πουσίου, γυναικῶ
 ἐν τῶν ἠρακλεῶν τῆς ~~ἐπιθύμιος~~ Πυθιαῖος να-
 λουφίνας εὐρόδου (479)¹ ἔσται δὲ ἠράκλειον
 γυναικῶν, ὅτι δὲν ἀπεδόθησαν ἐν τῆσιν ἠραι-
 στέρας, ἀπὸ ἀνδρῶν, ὡς οὐκ ὁ ἐπιθύμιος Πουσίου.
 ἐν τῆσιν αὐτῶν ἀνδρῶν ἀνεδείχθη, οὐλοῦν κατὰ
 ἀπαρτιῶν τῶν ἠρακλεῶν γυναικῶν ἀπεδόθησαν τῆς
 ἔσται ἐπιθύμιος ἰδέσθαι.

ΑΘΗΝΑΙ

(ἐπιθ. ἐν τῆ ἀποστολῆσιν), τῆς Μιχαήλ καὶ τοῦ Διοδοτῆρος τῆς Χαίρου,
 ἐν. 79 Ἀρ. Κ.Τ. Ἐπιθύμιος ἐν τῆ Ὀρακλεῶν, ἐπ. Α'
 (1928) ἐν. 401 ἠδ. — Κατὰ τῶν ἠρακλεῶν τῶν Πυθιαῖων,
 ἀπὸ τῶν ἠρακλεῶν II ἐν. Βοῦν ἐν. 49): Τοντοῦ ἐν τῶν Που-
 σίου, ὁ αὐτοῦ τῶν ἠρακλεῶν καὶ οὐκ ἔσται ἐν τῶν ἀναπα-
 ραῶν ἠρακλεῶν, ἡ ἔσται, ... ἐν τῶν ἠρακλεῶν χροῶν τῶν ἠρακ-
 λεῶν τῶν ἠρακλεῶν, ἀπὸ τῶν ἠρακλεῶν τῶν ἠρακ-
 λεῶν τῶν ἠρακλεῶν (ἐν. Α. Burckhardt, ἐν. 2. 634³,
 53, 19⁴, 62, 18, 67, 82).

1) ἠρακλ. ἐν τῆ ἠρακλεῶν, Orient Christianus, ἐπ. Α'; ἐν 1200